

AJUDANT A VIURE

L'esperit que ens mou a estimar

Amb motiu del **Corpus**, com cada diumenge, ens reunim per *partir el pa, anunciar la mort del Senyor i proclamar la seva resurrecció*. Actualitzem així la Pasqua i amb la processó volem solemnitzar «*exteriorment*» l'Amor proclamat i viscut per Jesús com a servei, donació, comunió. Però és portant a la pràctica aquest lliurament en favor dels germans i fent visible l'Amor Misericordiós de Déu, quan tenim motius per a dir —parafraçant E. Fromm— «de vegades no tinc cap raó per a l'optimisme, però la meva esperança augmenta dia a dia».

La Solemnitat de Corpus és una bona ocasió per renovar les «*motivacions fonamentals*» del nostre obrar a favor del proïme. El repte permanent per als qui volem fer les coses a l'estil de Jesús serà, no sols veure el que fem sinó la manera en què ho fem i l'esperit que ens mou a fer-ho així.

Us ho deia en la Carta Pastoral programàtica «Entre tots i per al bé de tothom»: Certament, la realitat que ens envolta és molt plural i ho hem de tenir en compte, aprenent i practicant la pedagogia de Jesús per arribar a poder compartir des del seu interior tantes històries de germans nostres que van conversant pel camí de la vida buscant i fent-se preguntes, com aquells dos d'Emmaús (Lc 24,13-35).

Vull reconèixer i agrair tot allò que fan els voluntaris i treballadors dels serveis de Càritas, parroquials i diocesans, en favor dels germans més fràgils de casa nostra i també pels qui vénen de fora acollint-los i procurant integrar-los. El servei al germà —amb alegria— és una feina admirable que contribueix a edificar una societat més solidària, gratuïta i fraterna. I volem fer-ho com el Pare Déu que fa ploure sobre bons i dolents i estima sense discriminar catòlics i ateu, dretes i esquerres, blancs i de color.

Vull reconèixer i agrair tot allò que fan els voluntaris i treballadors dels serveis de Càritas, parroquials i diocesans, en favor dels germans més fràgils de casa nostra i també pels qui vénen de fora acollint-los i procurant integrar-los. El servei al germà —amb alegria— és una feina admirable que contribueix a edificar una societat més solidària, gratuïta i fraterna. I volem fer-ho com el Pare Déu que fa ploure sobre bons i dolents i estima sense discriminar catòlics i ateu, dretes i esquerres, blancs i de color.

De fet, en cada Eucaristia, nosaltres revivim que Jesús segeix rentant-nos els peus (Jn 13,14-15), alimentant-nos amb el seu cos i sang, i demanant-nos estimar «como ell» (Jn 15,12) fins la mort i a tothom. I en repetir el gest de Jesús en aquella santa nit, l'assemblea eucarística parteix, reparteix i comparteix el pa de la fraternitat.

L'Eucaristia produeix i requereix amor i és l'eix de l'amor fraterno. Per això demana tenir ben clar que l'arrel i la saba de la comunitat (1Jn 1,1-3) és la comunió («*koinonía*») que l'Esperit va creant en nosaltres: que els altres i jo som estimats per Déu; que el Pare Déu ens estima a tu i a mi, i per això et dono una abraçada i formem comunitat (no perquè siguem amics o ens caiguem bé). Només en la mida en què ens identifiquem amb Jesús anem descobrint els altres com germans i ens atrevim a anomenar «Pare» a Déu.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Jornades de Justícia i Pau a Lleida

Durant els dies 22 i 23 de maig de 2010 s'ha celebrat la trobada anual de les comissions de Justícia i Pau de Catalunya i les Balears en la Diòcesi de Lleida. En la Casa d'Espiritualitat de l'Acadèmia Mariana. Aquest any hem volgut profunditzar, a partir de la crisi que estem vivim, com poder treballar **per a un ordre econòmic i social més just** i com **el decreixement porta altres alternatives de fons**.

En la nostra reflexió ha ressorgit la convicció que el capitalisme no pot solucionar els problemes que ell mateix ha generat, per tant, hem d'avançar en noves alternatives a nivell global i pensar que aquest canvi no sorgeix ràpidament, sinó que ha de ser tot un procés de transformació on la paciència i la pedagogia tenen un paper molt important a jugar; així podrà sorgir una metamorfosi que portarà un nou ordre econòmic i social.

Aquest canvi passa per «desoccidentalitzar» el planeta, que el Sud passi al centre de la vida del món i que hauríem d'escoltar i aprendre de tot allò que és nou i que porta millora per al món.

El decreixement no és un moviment per perdre benestar, sinó per distribuir benestar per a tothom,

que s'han de donar passos per una nova redistribució de la riquesa i que en aquest procés els que més han de perdre són els rics.

Tota la reflexió ha estat envoltada per la nova situació de crisi que vivim a Espanya i per les decisions del govern que fa recaure el pagament d'aquesta crisi en els més dèbils de la societat. La resposta a la crisi, que per una part és financera i per una altra part laboral, ens crida a la redistribució del treball a través de lleis per part dels governs; redistribució a través del compromís personal deixant de fer més hores, el treball cooperatiu que no solament mira als beneficis, sinó a poder donar treball a les persones.

En allò que concerneix la part financera, les solucions apuntarien a la supressió dels paradisos fiscals, taxar l'especulació financera, lluitar contra el frau fiscal i vigilar les caixes d'estalvis, a fi que realitzin la feina per la que van ser creades.

I caldrà tenir en compte que, en situacions extraordinàries, haurem de manifestar més fraternitat i solidaritat davant de les dificultats i penúries que viuen molts dels nostres germans.

Comissió de Justícia i Pau de Lleida

Certamen literari 2010

► Certamen literari 2010 de la Pontifícia i Reial Acadèmia Bibliogràfica-Mariana de Lleida en honor de l'advocació «Mare de Déu del Castell», Patrona de la ciutat de Cullera. Tindrà lloc el 2 d'octubre 2010 a Lleida.

Les bases i els 12 premis del certamen poden consultar-se en la nostra web (www.bisbatlleida.org) o a la seu de l'Acadèmia, al telèfon 650 550 516. Per informació de l'advocació mariana «Mare de Déu del Castell» de la ciutat de Cullera es poden adreçar al correu electrònic: parroquia@santosjuanes.com o al telèfon 961 720 106.

Festa del Corpus Christi

► Diumenge 6 de juny, festa del **Corpus Christi**. L'Eucaristia presidida pel bisbe Joan tindrà lloc a la catedral nova de Lleida a les 6 de la tarda. Després de l'Eucaristia sortirà la processó que recorrerà el carrer Major fins a l'església de Sant Joan.

El pregó de la festa del Corpus tindrà lloc al paranimf de la Mariana el dimecres 2 de juny a 1/4 de nou del vespre i serà proclamat pel Sr. Josep Maria Forné i Febrer, filòsof i professor.

EL COS I LA SANG DE CRIST

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 14,18-20)

En aquells dies, Melquisedec, rei de Salem, portà pa i vi. Com que era sacerdot del Déu Altíssim, beneí Abram amb aquestes paraules: «Que el Déu Altíssim, creador del cel i de la terra, beneeixi Abram. Beneït sigui el Déu Altíssim, que ha posat a les teves mans els teus adversaris». I Abram li donà el delme de tot el botí.

▶ Salm responsorial (109)

R. «Ets sacerdot per sempre, com ho fou Melquisedec».

Oracle del Senyor al meu Senyor: / «Seu a la meua dreta, / i espera que faci dels enemics / l'escambell dels teus peus». R.

Que el Senyor estengui lluny des de Sió / el poder del teu ceptre. / Impera enmig dels enemics. R.

«Ja eres príncep el dia que vas néixer, / tens la glòria sagrada des del si de la mare, / des del principi jo t'he engendrat». R.

El Senyor no es desdiu del que jurà: / «Ets sacerdot per sempre / com ho fou Melquisedec». R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 11,23-26)

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres, ve del Senyor: Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial». Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meua sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial.» Així, doncs, cada vegada que mengeu aquest pa i beveu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 9,11b-17)

Un dia Jesús parlava del Regne de Déu a la gent i curava els qui en tenien necessitat. Veient que començava a fer-se tard, els dotze anaren a dir-li: «Acomiadeu la gent. Que vagin a passar la nit als pobles o a les masies del voltant, i puguin trobar-hi queviures; aquí és un lloc despoblada». Jesús els digué: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos». Ells respongueren: «Només tenim cinc pans i dos peixos. ¿Hem d'anar nosaltres mateixos a comprar menjar per a tota aquesta gentada?» Tots plegats eren uns cinc mil homes.

Ell digué als deixebles: «Feu-los seure en grups de cinquanta». Els deixebles ho feren i tothom s'assegué. Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres.

▶ Lectura del libro del Génesis (Gn 14,18-20)

En aquellos días, Melquisedec, rey de Salén, sacerdote del Dios altísimo, sacó pan y vino y bendijo a Abrán, diciendo: «Bendito sea Abrán por el Dios altísimo, creador de cielo y tierra; bendito sea el Dios altísimo, que te ha entregado tus enemigos.» Y Abrán le dio un décimo de cada cosa.

▶ Salmo responsorial (109)

R. Tú eres sacerdote eterno, según el rito de Melquisedec.

Oráculo del Señor a mi Señor: / «Siéntate a mi derecha, / y haré de tus enemigos estrado de tus pies.» R.

Desde Sión extenderá el Señor / el poder de tu cetro: / somete en la batalla a tus enemigos. R.

«Eres príncipe desde el día de tu nacimiento, / entre esplendores sagrados; / yo mismo te engendré, como rocío, / antes de la aurora.» R.

El Señor lo ha jurado y no se arrepiente: / «Tú eres sacerdote eterno, / según el rito de Melquisedec.» R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los corintios (1Co 11,23-26)

Hermanos: Yo he recibido una tradición, que procede del Señor y que a mi vez os he transmitido: Que el Señor Jesús, en la noche en que iban

a entregarlo, tomó un pan y, pronunciando la acción de gracias, lo partió y dijo: «Esto es mi cuerpo, que se entrega por vosotros. Haced esto en memoria mía.» Lo mismo hizo con el cáliz, después de cenar, diciendo: «Este cáliz es la nueva alianza sellada con mi sangre; haced esto cada vez que lo bebáis, en memoria mía.» Por eso, cada vez que coméis de este pan y bebéis del cáliz, proclamáis la muerte del Señor, hasta que vuelva.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 9,11b-17)

En aquel tiempo, Jesús se puso a hablar al gentío del Reino de Dios y curó a los que lo necesitaban. Caía la tarde, y los Doce se le acercaron a decirle: «Despide a la gente; que vayan a las aldeas y cortijos de alrededor a buscar alojamiento y comida, porque aquí estamos en descampado.» Él les contestó: «Dadles vosotros de comer.» Ellos replicaron: «No tenemos más que cinco panes y dos peces; a no ser que vayamos a comprar de comer para todo este gentío.» Porque eran unos cinco mil hombres.

Jesús dijo a sus discípulos: «Decidles que se echen en grupos de unos cincuenta.» Lo hicieron así, y todos se echaron. Él, tomando los cinco panes y los dos peces, alzó la mirada al cielo, pronunció la bendición sobre ellos, los partió y se los dio a los discípulos para que se los sirvieran a la gente. Comieron todos y se saciaron, y cogieron las sobras: doce cestos.

La multiplicació dels pans
(del Breviari i Missals Franciscans, any 1380,
Biblioteca Nacional de França)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): 1Re 17,1-6 / Sl 120 / Mt 5,1-12 ■ **dimarts**: 1Re 17,7-16 / Sl 4 / Mt 5,13-16 ■ **dimecres**: 1Re 18,20-39 / Sl 15 / Mt 5,17-19 ■ **dijous**: 1Re 18,41-46 / Sl 64 / Mt 5,20-26 □ **divendres**: Ez 34,11-16 / Sl 22 / Rm 5,5b-11 / Lc 15,3-7 □ **dissabte**: Is 61,9-11 / 1Sa 2,1.4-5.6-7 / Lc 2,41-51 ■ **diumenge** vinent, XI de durant l'any (lit. hores: 3a setm.): 2Sa 12,7-10.13 / Sl 31 / Ga 2,16.19-21 / Lc 7,36-8,3 (o bé: 7,36-50).

La litúrgia d'aquest diumenge s'obre amb una lectura del llibre del Gènesi on trobem el sacerdot Melquisedec, rei de Salem, que ofereix pa i vi al patriarca Abraham i a la seva gent. Un episodi que la tradició cristiana ha llegit i interpretat en clau cristològica i eucarística. A la segona lectura, Pau recorda als cristians de Corint com Jesús va instituir l'Eucaristia en l'últim sopar i, a l'Evangeli, Lluç evoca la multiplicació dels pans que va tenir lloc a Betsaida, a la vora del llac de Genesaret.

La narració d'aquest miracle fa al·lusió a l'últim sopar, quan Jesús «prengué el pa, digué l'acció de gràcies, el partí i el donà als seus deixebles». Fixem-nos en les accions

del Mestre. Són les mateixes que ens ha transmès l'evangeli d'avui: «Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donà als deixebles perquè els servissin a la gent». I també són les mateixes que féu Jesús quan s'aparegué als deixebles d'Emmaús mentre anaven de camí: «prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donà». Aquestes repeticions no són fortuïtes, sinó que són expressió del lligam que hi ha entre la multiplicació dels pans i el banquet eucarístic. En altres paraules, el miracle del pa i de la gent sadollada representa la comunitat de fidels que es reuneix al voltant del Crist en l'Eucaristia.

Així, doncs, la solemnitat del *Corpus Christi* ens recorda la centralitat de l'Eucaristia en la vida cristiana: Crist, que comparteix amb nosaltres el seu pa i el vi. L'Eucaristia és esperit i carn, és fe i caritat, és comunió amb Déu i comunió amb els germans.

Que la nostra vida sigui com el pa i el vi. «Mireu-los com s'estimen, el món pugui dir. Que el nostre testimoni sigui sal i llavor. En tu trobem la vida, Jesucrist, Senyor». Aquesta és la lletra d'un cant de comunió molt bonic, però, per damunt de tot, és l'expressió del nostre desig més profund.

FE CRISTIANA I SOCIETAT ACTUAL

L'Eucaristia fa l'Església i l'Església fa l'Eucaristia

Si l'Eucaristia fa l'Església i l'Església fa l'Eucaristia, es comprèn que el tercer sacrament de la iniciació cristiana sigui la visibilització del Cos de Crist que és l'Església. És oportú fer-ne memòria en la festa del *Corpus Christi*.

Dues són les realitats d'Església que es fan gairebé visibles en l'Eucaristia: la Comunitat dels seguidors de Jesús i la Presència viva, que promou el consegüent encontre de comunió dels fidels amb Jesucrist i amb el Pare en la unitat de l'Esperit Sant.

Ambdues realitats suposen una perspectiva d'escatologia inaugurada, que el cristià viu a la terra, però tot anticipant en la seva existència el do de la vida divina (do que pertany al cel, a Déu, al nivell escatològic).

En la celebració eucarística, els creients que hi participen són elevats a la categoria d'autèntica comunitat de

fe, per la qual cosa no és estrany que, des dels lligams establerts per la fe viva, pugui assolir també, a poc a poc o de cop, la consistència de l'amistat humana.

D'altra banda, la Presència lliurada de Crist, Pa de vida, a tots i a cadascun dels fidels, és no només una crida sinó també una veritable realització de la comunió del creient amb Crist, de forma que cadascú pot fer seva la dita de Pau: «Ja no sóc jo qui visc. És Crist que viu en mi» (Ga 2,20).

Aquesta comunió és fecunda i plena en la mesura que qui és portat per la fe a la comunió amb Crist —en l'ordre de l'ésser— es deixi portar també —en l'ordre de l'obrar— per la dinàmica del mateix Jesús, el Crist, el Fill de Déu, que s'anorrea i es dona als pobres i als indigents.

Josep M. Rovira Belloso

(*La fe cristiana en la societat actual*, Edicions 62)

DÉU NO TÉ POR

Dues figures emblemàtiques del camí cristià

Dues figures del catolicisme del segle xx, el germà Charles de Foucauld, mort a la fi del 1916, i la Mare Teresa de Calcuta, morta el 1997, han fet del tema de l'amor el centre de les seves vides.

El germà Charles de Foucauld, amb el seu lema *Jesús caritas*, proposa una presència religiosa i cristiana missionera, no pas sota l'aspecte de la predicació de l'Evangelí o de la cristianització, sinó com a simple compartir la vida dels més pobres en la fraternitat.

La mare Teresa de Calcuta ha insistit, partint de les misèries de l'Índia, en el paper dels pobres en la vida de l'Església i en valor de l'amor per a ells en l'existència cristiana. La seva figura ha atret l'atenció general per la força simple i decisiva del seu missatge.

El germà Charles de Foucauld, en els apunts del seu recés, exemplifica d'una manera molt clara la universalitat de l'amor, escrivint: «Veure en tothom Jesús». És l'ideal del *germà universal*, que viu en l'herència de Foucauld. Efectivament, llegim a les Constitucions: els germans (la congregació que ell es proposava fundar) «donaran l'almoina, l'hospitalitat i les medecines amb extrema caritat com a germans estimadíssims a tots aquells qui ho demanaran, cristians o infidels, bons o dolents. Envoltaran d'atenció particular els pobres i els infeliços, membres sofrents de nostre Senyor Jesús, i els pecadors i els infidels». Els infidels són els no cristians.

No es tracta sinó de dos exemples entre tants, al començament i a l'acabament del segle xx, per mostrar com el tema de l'amor representa una expressió decisiva de la universalitat de la vida cristiana en el món contemporani. El diàleg no comporta una relativització de la fe cristiana, sinó que més aviat l'expressa en profunditat.

Andrea Riccardi

(*Déu no té por*, Publicacions de l'Abadia de Montserrat)

SANTORAL

6. ✠ Diumenge. El Cos i la Sang de Crist. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratens (Opraem, 1120); sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; sant Marcel·lí Champagnat, prev., fund. Gns. maristes (FSM, 1817); sant Bertran d'Aquilea, bisbe. Beat Josep M. Peris (1889-1936, nat a Cinctorres, bisbat de Tortosa), mr., rector del Seminari de Barcelona.

7. Dilluns. Sant Robert, abat cistercenc; sants Pere, prev., i Vistremont, monjo, mrs. a Sevilla; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

8. Dimarts. Sant Guillem, bisbe de York; santa Cal·lòpe, mr.; beat Jaume Berthieu, mr.

9. Dimecres. Sant Efreim (306-373), diaca siríac i doctor de l'Església; sant Marí, ermità; sants Prim i Felicià, mrs.; santa Pelàgia o Pellaia, vg. i mr.; beat Josep Anchieta, prev. jesuïta; beata Anna-Maria Taigi, mare de família.

10. Dijous. Sant Maurici, abat; sant Asteri, bisbe.

11. Divendres. El Sagrat Cor de Jesús; sant Bernabé, apòstol company de Pau, nat a Xipre, on morí; santa Maria-Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), rel., de Reus, fund. Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858); sant Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Alcía, vg. cistercenca.

12. Dissabte. L'Immaculat Cor de Maria; sant Joan de Sahagun, prev. agustí; beata Iolanda (o Violant), rel. franciscana; sant Onofre (o Nofre), anacoreta.

QUERIDOS ABUELOS

¡Nos hacen abuelos!

Es bien cierto: nos hacen abuelos. Es un auténtico regalo que alguien nos hace. Nosotros voluntariamente *nos hacemos padres* cuando nos ponemos a pro-

crear hijos, pero *nos hacen abuelos* cuando nuestros hijos deciden darnos nietos.

En la primera situación, la paternidad, empleamos el verbo de tiempo activo, mientras que en la segunda situación, cuando nos hacen abuelos, empleamos indefectiblemente la voz pasiva. Al fin y al cabo, es un espléndido regalo que nos hacen nuestros hijos entregándonos unos preciosos nietos.

También se dice que cada vez que nace un hijo, nacen abuelos. Y así, cuando los hijos se hacen padres, los padres de ellos se hacen abuelos. ¡Es ley de vida! Hay un refrán que dice «Los nietos son la primavera cuando ha llegado el otoño».

Además, nos lo ponen en bandeja porque estamos en el lugar más propicio para envejecer, en el país por excelencia de las personas mayores y muy mayores. ¿Sabe que España ocupa el cuarto lugar en el escalafón de países más envejecidos del mundo? (encabeza la lista Japón —con uno de cada cinco habitantes mayor de sesenta y cinco años— seguido de Italia y Alemania). Datos recientes de las Naciones Unidas sitúan nuestro país como el segundo más envejecido del planeta en 2050, con un 33% de la población mayor (Japón, con un 38%, ocuparía el primer lugar).

Si usted es abuelo o abuela me entenderá perfectamente. Y si no lo es ya lo verá. Cuando tu hijo o tu hija deposita en tus manos a ese bebé recién parido («Toma, papá, tu nieto»), en un santiamén rememoras el tiempo en que te entrenaste en la asignatura de la paternidad, y un estremecimiento te recorre el cuerpo ante una nueva asignatura: la de ser abuelo.

Dr. Paulino Castells

(*Queridos abuelos*, Ediciones Ceac, Barcelona 2010)

ENTREVISTA

INÉS COTS

Acompañament espiritual

Tot i que actualment la relació entre espiritualitat i psicologia no acostuma a ser matèria docent o de recerca, la Fundació Vidal i Barraquer —en col·laboració amb l'Escola Ignasiana d'Espiritualitat de Cristianisme i Justícia— integra aquesta peculiaritat d'estudi interdisciplinari, fruit de la seva indagació i experiència en el camp de la salut mental, a través d'un Postgrau d'Acompañament Espiritual, que enguany celebra la quarta edició. La Inés Cots és psicòloga clínica i coordinadora acadèmica del Postgrau (www.fvb.cat / 934 340 001).

Per què és necessària la formació en acompanyament espiritual?

En els darrers anys hi ha una demanda creixent de formació al voltant de l'acompanyament a les persones en totes les seves dimensions, tant en el camp teòric, com en el de l'experiència, tot integrant la dimensió espiritual i la psicològica de l'ésser humà. La tasca d'acompanyar es fa necessària en molts àmbits: treball social, sanitat, vida espiritual, processos de dol, malalts terminals... És important que hi hagi persones que sàpiguen escoltar profundament, que sàpiguen ajudar a veure llum en les seves dificultats i reptes.

En què consisteix el postgrau i quina experiència teniu de les edicions anteriors?

Aquest Postgrau és un servei per iniciar i progressar en l'acompanyament humà en diferents formes, des de la inspiració cristiana. Els tres eixos principals són: les sessions teòrico-pràctiques, les tutories personalitzades i el grup d'anàlisi d'experiències tipus *Balint*. Les tres edicions anteriors han estat molt positives com a enriquiment personal tant dels alumnes com de l'equip docent que hi ha participat.

Enguany incorporeu un mòdul dedicat al dol. Quin és el seu objectiu?

La formació específica d'acompanyament del dol comptarà amb la mateixa estructura que el Postgrau, amb una part teòrica i una altra experimental. L'objectiu és poder ajudar les persones que acompanyen el dol o volen fer-ho, tant oferint conceptes teòrics sobre la mort i el dol, els processos del dol, els diferents tipus de dols..., com també realitzant experiències pràctiques.

Oscar Bardají i Martín

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

EN PRIMERA PERSONA

Conxita Paza Giménez és esposa, mare i padrina.

Conxita, com vas arribar a l'IREL (Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida)?

És una mica llarg. Als 9 anys vaig deixar l'escola per necessitats familiars. Havia de treballar per ajudar a la família. Sempre, però, he tingut ganes d'estudiar. Un cop casada i quan les filles començaven a ser grans, vaig fer el diploma d'infermeria. Les filles m'animaven a continuar estudis. Vaig treure el certificat d'estudis, el graduat escolar, vaig fer dos anys de batxillerat nocturn, l'accés a la universitat per a majors de 25 anys i, després, vaig poder entrar a l'IREL, on he fet la diplomatura i llicenciatura. He de dir que sense l'ajut incondicional del meu marit Joan mai hagués fet tot això.

Com has viscut el temps a l'IREL?

El contingut dels estudis és fort i les matèries realment interessants s'han de prendre molt se-

riosament. Si miro el tot, he de dir que he fet una experiència molt enriquidora: he crescut culturalment i humanament. A l'IREL cuiden molt els aspectes de la persona.

Què en faràs dels estudis que has fet?

Els estudis de teologia donen contingut i perspectiva a la fe i a la persona humana. Això, sense cap dubte, dóna solidesa al nostre treball pastoral, ja que col·laborem des de fa 30 anys amb la pastoral de la família del bisbat.

Aconsellaries a altres aquests estudis a l'IREL?

A les persones que estimo, sempre els dic: el millor regal que us podeu fer a vosaltres mateixos és una formació humana i cristiana seguint els cursos a l'IREL. Hi tenen cursos molt ben muntats i amb professors competents i humans, en els quals es pot confiar cegament. A més, crec que l'Església necessita avui gent ben formada amb criteris i valors clars.

El Nou Testament traduït a l'aranès

Ja hi ha la primera traducció del Nou Testament en la variant aranese de la llengua occitana. Mn. Jusep Amiel, el traductor, va explicar que a l'hora de fer la traducció —a partir de la Bíblia Catalana Interconfessional, que és la darrera versió bíblica publicada a Catalunya a partir dels originals hebreu i grec—, ha tingut en compte que havia de ser fidel al text, sense permetre's llibertats, però utilitzant una expressió senzilla i a prop del poble que pugui fer d'ús quotidià aquesta obra.

Amb l'edició d'aquest text, l'Arxiprestat de la Val d'Aran ha fet realitat el desig llargament esperat de poder publicar, amb els permisos eclesiàstics, per primera vegada en aranès, aquesta part de la Bíblia, la qual està cridada a tenir un relleu important en les celebracions litúrgiques, en l'ensenyament de la religió a l'escola i en totes les altres dimensions que el Nou Testament, la gran revelació de Jesucrist, està cridat a tenir en el nivell lingüístic, cultural i artístic en general. Prosseguint el seu treball, Mn. Amiel ha iniciat ja la traducció dels Salms, el gran llibre de pregàries de l'Antic Testament.

Consell de l'Acció Catòlica

El passat dissabte 22 de maig es va reunir el Consell Diocesà de l'Acció Catòlica.

Aquesta convocatòria era ampliada. És a dir, a part dels responsables i dels consiliaris dels moviments hi estaven convocades altres persones representatives dels mateixos, com ara, membres dels equips diocesans. Hi van estar representats els moviments: Vida Creixent, Moviment de Pobles i Comarques, Moviment d'Adults, Dones d'Acció Catòlica, Acció Catòlica Obrera i Moviment de Professionals Cristians.

El motiu principal de la convocatòria era preparar la participació a l'Assemblea diocesana del dissabte 29 de maig, on el Sr. Bisbe convoca a tots els grups, parròquies i creients de la diòcesi.

Després d'un debat molt ric on tothom hi va participar activament, es van concretar tres idees principals que es consideren prioritàries per a treballar-hi:

- **Formació permanent** de tots els membres dels grups de cristians.
- **Avançar en la missió i corresponsabilitat dels laics** dins de l'Església.
- **Comunió entre els grups eclesials.** Que tots els grups estiguin connectats a una realitat més àmplia, sigui amb altres grups d'un moviment, amb altres parròquies de la diòcesi, etc.

Per a cloure la reunió, es va participar en l'Eucaristia que, amb motiu de la Pentecosta, celebren tots els grups d'Apostolat Seglar i d'Acció Catòlica.

Agenda

Dilluns, 7 de juny.—A les 19.30 h, a la parròquia de Santa Maria Magdalena, curs bíblic dirigit per Mn. Pedrós.

Dimecres, 9 de juny.—A les 18 h, a la parròquia de Santa Teresina pregària mensual de Vida Creixent.

Dijous, 10 de juny.—A les 20 h, a Santa Teresa Jornet, trobada bíblica: El cel?, l'infern?, salvar-se?. Què ens diu la Bíblia? Dirigit per Mn. Josep A. Baró.

Dijous, 10 de juny.—De 19.30 a 20.30 h, a la parròquia de Santa Maria Magdalena, grup de pregària.

Dissabte, 12 de juny.—A les 17 h, a la parròquia de Sant Martí, Curs de l'Apocalipsi. Presentat per Mn. Daniel Turmo.

Dissabte, 19 de juny.—Romiatge a Montserrat de l'arxiprestat de les Garrigues.

Diumenge, 20 de juny.—Amb motiu del 250 aniversari del santuari de la Mare de Déu de Loreto a Llardecans, trobada del Consell General de Germandats i confraries de l'arxidiòcesi de Barcelona.

Del 14 al 20 de juny.—La Creu dels joves arribarà a Lleida. Aquesta fou entregada pel papa Joan Pau II als joves cristians d'arreu del món amb motiu de la primera Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) i que ha presidit totes les diverses JMJ. Enguany té lloc a Madrid a l'agost 2011.

31 de juliol - 8 d'agost.—Pelegrinatge a Santiago per a joves de les diòcesis catalanes. Organitzat per la Pastoral de joves. Informacions i inscripcions: Delegació diocesana de joves, c/ Acadèmia, Lleida.

EL SETRILL

Vers una terra nova

Pot semblar potser difícil, però cal que en parlem. Es tracta d'enriquir allò que fem, obrint perspectives de comprensió i de sentit. Voldria, un cop més, referir-me a l'Eucaristia, aquest do que hauria d'ésser, constantment en la nostra vida cristiana, un esdeveniment nou.

Tots sabem que l'Eucaristia és un memorial, és a dir, en ella fem memòria, recordem i fem present entre nosaltres tota la vida de Jesús, que acaba amb la seva mort i resurrecció. Ho expressem repetint els mateixos ges-

tos de Jesús: «Feu això que és el meu memorial». Ho fem realment nostre «prenent i menjant».

Hi ha una altra dimensió ben important. No sols hi fem una mirada al passat, sinó que estem celebrant una anticipació del futur, del cel nou i la terra nova, del Regne de Déu. La comunitat que celebra l'Eucaristia s'obre a una visió de la creació transfigurada. I aquí és on els membres de l'Església prenen consciència, impuls i entusiasme per fer de llur vida la matèria d'un cosmos transformat. De fet, els qui ce-

lebren l'Eucaristia participem de manera anticipada en l'arribada del Regne a la nostra història. Aquesta arribada es manifesta ja a través dels actes humans d'amor, perdó, reconciliació... Cert, no és una arribada que es deixa fàcilment observar en una societat de molt soroll, és «com un lladre en plena nit» (1 Tessalònics 5,2), no es veu, però és eficaç.

Josep Alexandre Baró Ania
Delegat de Mitjans de
Comunicació Social del bisbat de Lleida